

Trobada d'infants de les escoles diocesanes i parroquials

El dimarts dia 6 de maig Mons. Josep Àngel va presidir la trobada d'infants de les escoles de la Fundació Escoles Diocesanes i Parroquials al Santuari de la Mare de Déu de l'Alegria, a Tiana. Es tracta de les escoles Mare de Déu de la Salut de Sabadell, Ramon Pont de Terrassa, Nostra Senyora

de Montserrat de Rubí i Sant Lluís Gonçaga de la Garriga. Varen compartir un matí de jocs i d'activitats. El Sr. Bisbe els animà a posar en pràctica el lema del treball pastoral d'enguany a les escoles: «Feu el que Ell us digui», unint les figures de la Mare de Déu i de Jesucrist.

GLOSSA

Ressuscitar a la vida

Una mare de quatre fills m'explicava que fa uns dies era a casa amb els dos petits, que estaven pintant amb colors. Feia unes setmanes que havia mort la seva mare, l'àvia dels infants. El nen va mirar al cel i va exclamar: «Mira, un estel fugaç». «Li vaig haver de dir que era un avió», observà la mare. La nena va entrar en la conversa dient: «Si fos un estel fugaç, li podríem demanar un desig. Jo li demanaria poder parlar amb l'àvia i que ella em respongués». «Jo preferiria que l'àvia tornés a ser a la terra», li respongué el nen, que té l'àvia ben situada al cel. Van seguir pintant en silenci i, al cap d'una estona, la nena el va interrompre preguntant: «Mare, si l'àvia era tan bona, tan bona, com és que Jesús no l'ha ressuscitat?». Em deia la mare: «Penso que mai m'ha sortit una explicació de la resurrecció més natural. «L'àvia —li vaig dir— segueix viva prop de Déu, però no el seu cos, que el vàrem enterrar, i això és la veritable resurrecció: sentir l'amor, la fortalesa i la presència de l'altre sense necessitat dels sentits.»»

El tema no és fàcil, però convé abordar-lo. La mort és el final de la vida a la terra, el final del pelegrinat-

ge terrenal. És el moment en què Déu crida les persones cap a Ell, el moment del retorn de l'ànima a Déu Pare, de la criatura al Creador. És un retorn esperançat perquè sabem que Jesús, sofrint la mort, la converteix en porta de retorn al Pare, a l'Amor. «Així com per la seva unió amb Adam tots moren, així també per la seva unió amb Crist tots tornaran a la vida» (1Co 15,22).

En el Credo, la pregària de la professió de la fe, proclamem la nostra esperança com a cristians en la resurrecció dels morts a la fi del temps, en la vida eterna, perquè la resurrecció del Crist i el mateix Crist ressuscitat són el fonament de la nostra resurrecció. «Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com a primícia de tots els qui han mort» (1Co 15, 20). Crist ens ha obert un camí cap a la vida, per sempre. Els seus germans i germanes, nosaltres, també en participem des del dia del nostre baptisme. No sabem com ressuscitem, però per la fe sabem que el Crist ressuscitat viu en el nostre cor i això ens fa ser testimonis, ja ara, de la resurrecció del Senyor, testimonis del Ressuscitat amb la nostra vida i en el nostre dia a dia.

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de diaques

Aquest diumenge, dia 25 de maig a les 6 de la tarda, a la Catedral del Sant Esperit, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebra l'Eucaristia i ordena de diaques els Srs. Marcos Emmanuel Pujol Troncoso i Albert Agib Hanna Mikhail, seminaristes de la diòcesi de Terrassa.

REMEU MAR ENDINS

Joves vora el llac de Banyoles

Cada tres anys, aproximadament, té lloc en un indret de Catalunya l'anomenat «Aplec de l'Esperit». Va rebre aquest nom l'any 1982. Des d'aleshores aquestencontre ha estat el fil conductor de la pastoral dels joves a les diòcesis catalanes. El precedent de les diverses trobades d'aquest aplec —reunió o romeria— fou la celebrada l'any 1978 a Siurana per iniciativa dels Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi. Després han seguit els encontres tinguts a El Miracle (1982), Poblet (1985), Lleida (1988), Manresa (1991), Girona (1994), Vilafranca del Penedès (1998), la Seu d'Urgell (2002), Tarragona (2007) i Terrassa on es va celebrar el darrer (2010).

Actualment, aquesta trobada de joves cristians és convocada pels bisbes de les diòcesis de Catalunya, de les Illes Balears i d'Andorra, a través de les delegacions de Pastoral de Joventut, que formen el Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), organisme de coordinació de les iniciatives dels joves.

El proper aplec se celebrarà el 7 de juny a Banyoles. És el dissabte de Pentecosta. Es reunirà —com els anteriors— en el clima de l'anomenada «Pasqua granada», la Pasqua de Pentecosta, la Pasqua de l'Esperit Sant i la festa del naixement de l'Església. D'això es tracta en aquestencontre: de preparar i celebrar el naixement de l'Església entre el jovent actual. Em direu que la tasca no és fàcil. Prou que ho sabem. Però la nostra confiança està posada en la gràcia de Déu, en la força de l'Esperit Sant i en l'autenticitat dels nostres joves cristians.

Ens agradaria que fossin molts més, no n'hi ha dubte, els joves que participen a l'Església. Però tampoc volem viure obsessionats per les grans xifres, sinó per l'autenticitat d'allò que som. Almenys, com aspiració. Tampoc seria bona l'autocomplaença. El papa Francesc ens avisa que no ens tanquem en la satisfacció d'una Església que es contempla ella mateixa —autorreferencial, en diu ell—, sinó que sortim al carrer. Dit altrament, que no ens esforcem només en rebre bé els qui vénen, sinó que sortim als carrers per a convidar a entrar a l'Església. Per suposat, proposant i no imposant, com va dir sant Joan Pau II.

Ens reunirem, doncs, a Banyoles enguany. I ho farem vora el llac, que en aquest cas evocarà en nosaltres el llac de Genesaret o de Galilea, tan unit a la biografia terrena de Jesús. Vora el llac el Senyor cridà els seus apòstols; vora el llac va ensenyar; en les aigües del llac calmà la tempesta que amenaçava la barca i en aquelles mateixes aigües va fer el miracle de la pesca miraculosa. A la riba del llac es va aparèixer als apòstols un cop ressuscitat com un amic anònim en un primer moment. I Joan, l'apòstol místic, fou el primer que el va reconèixer i el va anunciar als seus companys: «És el Senyor!», els va dir.

I aquest és el lema de l'aplec d'aquest any. El cartell que l'anuncia és molt expressiu. Sobre un fons mariner, que evoca el llac de Genesaret —o, en aquest cas, el de Banyoles— i al centre d'un mosaic format per una gran quantitat de peixos de diversos colors, s'endevinen els trets de les faccions del Senyor ressuscitat. I s'hi llegeix el lema de l'encontre: «És el Senyor.»

Convido els joves cristians de la nostra diòcesi a compartir aquesta experiència festiva de trobada amb el Senyor i d'invocació de l'Esperit Sant. I demano a tots els diocesans que vulgueu resar pels fruits d'aquest nouencontre juvenil cristià.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

EULÀLIA TORT

Feliços els pobres

La periodista Eulàlia Tort ha realitzat durant un any un servei a un dels països més pobres d'Amèrica Llatina: Guatemala. El contacte amb el P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat, li ha donat l'ocasió de fer-li conèixer la novetat de les experiències en aquell país. La comunicació entre ambdós ha quedat plasmada en el llibre *Entre Montserrat i Guatemala. Cartes creuades* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), «una experiència de despulament i d'obertura a una nova realitat».

En què has canviat, arran de l'any a Guatemala?

Ha canviat totalment la meua mirada sobre la realitat dels països del Tercer Món. Guatemala és un país amb un 40% de pobresa, marcat per la inseguretat i la violència —cada dia moren assassinades 16 persones! Tot i aquestes xifres, he pogut descobrir la dignitat dels que no tenen res i una extraordinària humanitat de la qual ens queda molt per aprendre a Europa.

I per què les cartes creuades?

Han estat un alenada d'aire. No és gens fàcil deixar una vida i construir-ne una de nova. En el fons, emigrar a Guatemala ha estat per a mi una decisió lliure i voluntària... Ara em puc acostar millor al drama de les persones que deixen casa seva no per voluntat pròpia sinó per, simplement, sobreviure.

Et consideres ara una millor cristiana?

Per fi he entès les Benaurances... Reconec que a Barcelona em va ser impossible copsar l'extraordinària potència del *feliços els pobres*. Però quan treballes amb dones maltractades, quan a classe tens alumnes violats, agredits o mares solteres, t'adones que sí...: feliços els pobres, d'ells és el Regne de Déu.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

El diácono Lorenzo y el servicio a los pobres

En el griego clásico *diakonos* significa *el que está al servicio de o el servidor*. En las primeras comunidades no pasó mucho tiempo antes de que el diácono se convirtiera en un importante ayudante del obispo. Los diáconos mantuvieron una relación inmediata con las necesidades sociales de las comunidades, convirtiéndose en los ojos y los oídos, las manos y el corazón de los obispos.

A partir de Gregorio Magno, los monjes ejercieron las tareas propias de los diáconos en el orden social y caritativo, quedando en realidad el diaconado como un estadio transitorio hacia el sacerdocio.

Lorenzo se convirtió muy pronto en el gran mártir de Roma y su fama se extendió por la cristiandad, y se le representó de acuerdo con la tradición de que fue quemado en una parrilla y de que sus perseguidores le pidieron que entregara «los tesoros de la Iglesia», que eran los recursos que él administraba para ayudar a las viudas y a los pobres.

Después de siglos de ocaso de los diáconos, el 21 de noviembre de 1964, por deseo del Concilio Vaticano II, se promulgó la restauración del diaconado permanente dentro de la constitución dogmática sobre la Iglesia. En el año 2003 había por lo menos 30.000 diáconos permanentes en 105 países. (En Cataluña es muy significativa de lo dicho la presencia de dos diáconos, Augurio y Eulogio, junto al obispo de Tarragona Fructuoso. Los tres murieron mártires en el año 259.)

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

SER PADRES

Enseñar buenas conductas

Por favor, enséñele a su hijo, desde pequeño, a ser buena persona. En realidad, se trata de que haga efectiva la educación en valores. Antes, a los valores se les llamaba *virtudes*. Ahora, parece que el término *virtud* se ha vuelto mojado y se ha impuesto el término *valor*.

No obstante, ambos términos tienen en común algo muy importante que los caracteriza: son *hábitos*. Es decir, han tenido que ser educados, entrenados y practicados para alcanzar su pleno rendimiento. «La virtud es un hábito operativo bueno», dijeron Aristóteles y santo Tomás.

¿Y dónde se aprende a ser virtuoso? En la familia. Los valores o virtudes se expresan indirectamente a través de la acción y no de las palabras, mostrándolos en el plano de las relaciones humanas, y es así también como se transmiten de padres a hijos.

Hay tres factores básicos para enseñar conductas. Tome nota: 1) Se aprende a hacer algo cuando, a cambio, se obtiene una gratificación o recompensa. 2) Se deja de hacer algo cuando, a cambio, no se consigue una gratificación o recompensa. 3) Se aprende mejor a hacer algo cuando se enseña a base de pequeños pasos.

Enseñe las virtudes, o los valores, a su hijo. Porque, como decía a los padres el emperador Marco Aurelio —por algo le llamaban *el sabio*—, «¡educalo o súpelo!».

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Convocados a la fiesta

Hemos vivido con gozo la canonización de dos Papas. La Iglesia está de fiesta. Se nos ha invitado a palpar la cercanía de la santidad. Pequeños, jóvenes o mayores decían: «Le vi..., le pude dar la mano...» Muchos manifestaban: «Me impactó su cercanía..., su sencillez..., su santidad...»

Una joven exclamaba: «Yo no podía faltar, san Juan Pablo II me bautizó...» Otro afirmaba: «Mi foto con el Papa ha presidido el día». ¡Qué cara de gozo tenían! Convocados, hemos respondido a una gran celebración de la fe; al gozo, al testimonio.

Hoy y siempre, estamos convocados a una fiesta, a un encuentro. «Aquel día comprenderéis que yo estoy en mi Padre y vosotros en mí y yo en vosotros.»

El camino es claro: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos». El motor es el amor; la dirección, el Señor y los hermanos. Amar a Dios sobre todas las cosas y amar al hermano; de manera especial al que tiene hambre o sed, se encuentra desnudo, enfermo, preso...

La conclusión óptima: «El que me ame, será amado de mi Padre; y yo le amaré y me manifestaré a Él.»

Estamos convocados a una fiesta: el camino es el amor; la fiesta, el encuentro con el Señor.

Convocados, respondamos a la celebración de la fe, al gozo, al servicio, al testimonio..., al amor.

Hna. M. de los Ángeles Maeso

Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 26. □ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.
- 27. □ Dimarts** [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.
- 28. □ Dimecres** [Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.
- 29. □ Dijous** [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.
- 30. □ Divendres** [Ac 16,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona.
- 31. □ Dissabte** [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16b) / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.
- 1. □ † Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samària, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt. Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samària havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meva súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians, s'hauran d'avergonyar d'haver malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament.

També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. En el cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.

▶ Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaría y predicaba allí a Cristo. El gentío escuchaba con aprobación lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaría había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por los fieles, para que recibieran el Espíritu Santo; aún no había bajado sobre ninguno, estaban sólo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi suplica / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad en vuestros corazones a Cristo Señor y estad siempre prontos para dar razón de vuestra esperanza a todo el que os la pidiere; pero con mansedumbre y respeto y en buena conciencia, para que en aquello mismo en que sois calumniados queden confundidos los que denigran vuestra buena conducta en Cristo; que mejor es padecer haciendo el bien, si tal es la voluntad de Dios, que padecer haciendo el mal. Porque también Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida.

Queridos hermanos: Glorificad en vuestros corazones a Cristo Señor y estad siempre prontos para dar razón de vuestra esperanza a todo el que os la pidiere; pero con mansedumbre y respeto y en buena conciencia, para que en aquello mismo en que sois calumniados queden confundidos los que denigran vuestra buena conducta en Cristo; que mejor es padecer haciendo el bien, si tal es la voluntad de Dios, que padecer haciendo el mal. Porque también Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida.

▶ Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque vive con vosotros y está con vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo.

»Entonces sabréis que yo estoy con mi Padre, y vosotros conmigo y yo con vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; al que me ama lo amará mi Padre, y yo también lo amaré y me revelaré a él.»

Crist ressuscitat. Pintura del Bramantino (Bartolomeo Suardi, 1450-1536), Museu Thyssen-Bornemisza (Madrid)

🔊) *Aquesta imatge parla*

COMENTARI

El testament de Jesús

els discursos de comiat de Jesús en l'evangeli de Joan són el seu testament. Però no sempre tenim present que el testament de Jesús se'ns deixa de tres formes diverses. En primer lloc en forma de gest: el gest de Jesús de rentar els peus als deixebles expressa l'actitud més pregona de la vida de Jesús, la que més defineix el seu capteniment davant els homes i les dones que l'envolten.

És un testament en una imatge plàstica i entenedora. La segona forma de presentar el testament de Jesús és mitjançant la formulació típica dels comiats testamentaris, el manament: «Esti-

meu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat». No és una imposició, és una exhortació a comportar-se com el testador. Però hi ha una tercera forma en què s'expressa el llegat de Jesús: l'Esperit Sant és el contingut del testament que Jesús ens deixa a tots i que ens lliga plenament amb ell. És el seu Esperit, el seu alè, el seu estil, el seu tarannà.

El text d'avui recull el testament de forma explícita: «Si m'estimeu, guardareu el meu manament (en singular), i jo pregaré al Pare, que us donarà un altre Paràclit perquè estigui amb vosaltres per sempre. És l'Esperit de la Veritat... vosaltres... el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres». Tres coses: «un altre Pa-

ràclit» que vingui en comptes del primer «Paràclit», que és Jesús (1Jn 2,5). *Paràclit* és una paraula que vol dir: un que ve a fer companyia i a donar recolzament. És l'Esperit de la Veritat perquè és el qui conduirà els creients per tots els racons de la Veritat (16,13). Finalment, «habita a casa vostra», utilitzant el mateix verb (*menein*) que s'empra per parlar de les estances de la casa del Pare i del creient com a *estança*. El tema de la immanència mútua entre el creient i Jesús surt aquí de forma impactant a través de la figura de l'Esperit de la Veritat. Perquè la tasca de l'Esperit Sant, en l'evangeli de Joan, és fer present Jesús.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 24, a les 11 h. Presideix el lliurament de premis del Concurs Bíblic al Centre Cultural de Terrassa.

Aquest diumenge dia 25, a les 18 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral i confereix el sagrat orde del Diaconat a dos seminaristes diocesans.

Dilluns dia 26. Presideix la darrera trobada del curs de formació de preveres joves.

Dimecres dia 28, a les 11 h. Presideix la reunió de delegats episcopals.

A les 20 h. Celebra la Missa de cloenda del curs de la Delegació Episcopal de Pastoral Universitària i lliura els premis del Concurs Bíblic Universitari, a la Pquia. de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Divendres dia 30, a les 16.30 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i administra el sagrament de la Confirmació a un grup d'alumnes del col·legi Immaculat Cor de Maria de Sentmenat.

Dissabte dia 31, a les 19.30 h. A la parròquia de St. Pere de Rubí, celebra la Missa de cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Rubí.

Diumenge dia 1 de juny, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia en el VI Aplec de les Famílies al santuari de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell.

NOTÍCIES

Sepultura de les restes de sor M. Lourdes Sala, monja dominica. El dissabte dia 3 de maig a la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia al Monestir de Sant Domènec a Sant Cugat del Vallès i presidí l'acte de la sepultura de la Serventa de Déu sor Maria Lourdes Sala Bigas, OP (Tona, 1920 - Vic, 1952). Aquesta monja dominica morí en olor de santedat als 32 anys i té iniciat el procés de beatificació.

Festa patronal a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola. El diumenge dia 4 de maig al migdia, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va celebrar la missa a la parròquia de la Mare de Déu del

Roser a Cerdanyola del Vallès amb motiu de la seva festa titular: el Roser de Maig. L'església es va omplir de feligresos.

En acabar el Sr. Bisbe va beneir les roses preparades per l'esplai El Roser que es distribuïren a les mares presents a l'acte.

Confirmacions a Matadepera. El diumenge dia 4 de maig a les 13.15 h, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera i confirmà un grup de joves d'aquella feligresia.

Ordenació d'un prevere franciscà a Sabadell. El diumenge dia 4 de maig, Mons. Saiz Meneses ordenà de prevere el P. Carlos Fuentes Gómez OFM, religiós del convent dels franciscans de Sabadell. La celebració tingué lloc a les 5 de la tarda a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de la ciutat de Sabadell. Varen celebrar amb el Sr. Bisbe: el nou ordenat, el P. Josep Gendrau OFM, provincial dels franciscans a Catalunya, Mn. Manuel Fuentesmilla, vicari episcopal, i un bon nombre de preveres seculars i regulars.

Confirmacions d'alumnes del col·legi Gresol. El dilluns dia 5 de maig a les 17.30 h, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va celebrar l'Eucaristia a la Catedral i va administrar el sagrament de la Confir-

mació a un grup de 19 alumnes del col·legi El Gresol de Terrassa.

AGENDA

Sortida mariana. La sortida mariana organitzada pels Grups d'Oració i d'Amistat i oberta a tothom, el dissabte dia 31 de maig, es farà al Santuari de la Mare de Déu del Paller (Bergadà) amb pregària de Vespres a la Cova de Sant Ignasi de Manresa. Informació: tel. 932 181 005.

Recés per a homes. Dirigit pel P. Rafael García, CPR. Diumenge dia 25 de maig de les 10 a les 14 h. Casa Nostra Senyora de Montserrat a Caldes de Montbui (tels. 938 654 496 i 697 840 559).

Exercicis espirituals per a homes. Dirigits pel P. José M.ª Fernández-Cueto, CPR. Del divendres 6 al diumenge 8 de juny. Casa Ntra. Sra. de Montserrat a Caldes de Montbui (tels. 938 654 496 i 697 840 559).

LLIBRE

Santa Teresa de Jesús (1515-1582) «Amb Déu sol n'hi ha prou». Escrit per François Bouchard, amb traducció del P. Lluís Victori i Companys, SJ, rector de la parròquia de la M. D. de Montserrat de la Floresta. Editat per la parròquia. Es pot trobar a la Cúria Diocesana (c/ Vinyals 47-49, 08221 Terrassa).

D'ALTRES BISBATS

Jornada d'estudi. «La comprensió de la litúrgia en Joseph Ratzinger. Una aproximació des de la veritat». Ponències del Dr. Pablo Blanco i del P. Pedro Fernández, OP (en castellà). Dimecres dia 28 de maig de les 10 a les 13.15 h. Lloc: Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Organitza: Institut Superior de Litúrgia de Barcelona. Col·laboren: Centre de Pastoral Litúrgica i Facultat de Teologia de Catalunya.

REMAD MAR ADENTRO

Jóvenes junto al lago de Banyoles

Cada tres años, aproximadamente, tiene lugar en un punto de Catalunya el llamado «Aplec de l'Esperit». Recibió este nombre en 1982. Desde entonces este encuentro ha sido como el hilo conductor de la pastoral de los jóvenes en las diócesis catalanas. El precedente de los diversos encuentros de este *aplec* —reunión o romería— fue el celebrado en 1978 en Siurana, por iniciativa de los Minyons Escoltes y Guies Sant Jordi. Han seguido luego los encuentros tenidos en El Miracle (1982), Poblet (1985), Lleida (1988), Manresa (1991), Girona (1994), Vilafranca del Penedès (1998), la Seu d'Urgell (2002), Tarragona (2007) y Terrassa, donde se celebró el último (2010).

Actualmente, este encuentro de jóvenes cristianos está convocado por los obispos de las diócesis de Catalunya, de las Islas Baleares y de Andorra, a través de las delegaciones de Pastoral de Juventud, que forman el Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), organismo de coordinación de las iniciativas de los jóvenes.

El próximo se celebrará el día 7 de junio en Banyoles. Es el sábado de Pentecostés. Se reunirá —como los anteriores— en el clima de la llamada «Pascua granada», la Pascua de Pentecostés, la

Pascua del Espíritu Santo y la fiesta del nacimiento de la Iglesia. De esto se trata en este encuentro: de preparar y celebrar el nacimiento de la Iglesia entre la actual juventud. Me dirán que ciertamente la tarea no es fácil. Bien que lo sabemos. Pero nuestra confianza está puesta en la gracia de Dios, en la fuerza del Espíritu Santo y en la autenticidad espiritual de nuestros jóvenes cristianos.

Nos gustaría que fueran muchos más, sin duda los jóvenes que participan en la Iglesia. Pero tampoco queremos vivir obsesionados por las grandes cifras, sino por la autenticidad de los que somos. Por lo menos, como aspiración. Tampoco la auto-complacencia sería buena. El papa Francisco nos avisa que no nos encerremos en la satisfacción de una Iglesia que se contempla a sí misma —auto-referencial, la llama él—, sino que salgamos a la calle. En otras palabras, que no sólo nos esforcemos en recibir bien a los que vienen, sino que salgamos a las calles para invitar a entrar en la Iglesia. Por supuesto, proponiendo y no imponiendo, como dijo san Juan Pablo II.

Nos reuniremos, pues, en Banyoles en esta edición. Y lo haremos junto al lago, que en este caso evocará en todos nosotros el lago de Genesaret,

o de Galilea, tan unido a la biografía terrena de Jesús. Junto al lago, el Señor llamó a sus apóstoles; junto al lago enseñó, en las aguas del lago calmó la tempestad que amenazaba la barca y en aquellas mismas aguas realizó el milagro de la pesca milagrosa. A las orillas del lago se apareció una vez resucitado —como un amigo anónimo en un primer momento— a los apóstoles. Y Juan, el apóstol místico, fue el primero en reconocerlo y en anunciarlo a sus compañeros: «¡Es el Señor!», les dijo.

Y este es el lema del *aplec* de este año. El cartel que lo anuncia es muy expresivo. Sobre un fondo marino, que evoca el lago de Galilea —o, en este caso, el de Banyoles— y en el centro de un mosaico formado por una gran cantidad de peces de diversos colores, se adivinan los rasgos de las facciones del Señor resucitado. Y se lee el lema del encuentro: «Es el Señor.»

Invito a los jóvenes cristianos de nuestra diócesis a compartir esta experiencia festiva de encuentro con el Señor y de invocación del Espíritu Santo. Y pido a todos los diocesanos que quieran rezar por los frutos de este nuevo encuentro juvenil cristiano.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa